

Απόσπασμα 1

Δάσκαλος: Πρέπει να τα βρω με τον εαυτό μου σχετικά με το τι θα πρέπει να κάνει ένα παιδί, για παράδειγμα, στα μαθηματικά. Βέβαια νιώθω ότι τα παιδιά θα πρέπει κατά το δυνατό να ακολουθούν τα δικά τους ενδιαφέροντα και να μην τα κατευθύνεις συνεχώς, αλλά και πάλι... Νιώθω πίεση από... Πραγματικά δεν ξέρω πώς να το εξηγήσω, αλλά υπάρχει κάτι μέσα σου που ανέπτυξες με τα χρόνια που λέει ότι τα παιδιά θα πρέπει να κάνουν αυτό... Κι όμως δε μπορώ να δεχτώ, για παράδειγμα, ότι από τότε που είμαι εδώ ενοχλήθηκα που μερικά παιδιά στην τετάρτη τάξη δεν προχώρησαν τόσο όσο, ας πούμε, άλλα λιγότερο ικανά παιδιά στη δεύτερα τάξη στα μαθηματικά τους, επειδή προφανώς τα ενθάρρυνες να ασχοληθούν με τα δικά τους ενδιαφέροντα. Αλλά ακόμα νιώθω ότι πρέπει κάπως να τα πιέσω να προχωρήσουν στα μαθηματικά τους.

Απόσπασμα 2

Δασκάλα: Τώρα δεν είχε ρολόι/ (κουνάει το κρεμαστό της)
αλλά είχε πάνω του κάτι που
ήταν ένα πολύ καλό χρονόμετρο που
μπορούσε να χρησιμοποιήσει άμεσα/ (χτυπάει τα δάχτυλά της στο «άμεσα» και κοιτάζει τους μαθητές σα να θέτει μια ερώτηση ή να περιμένει μια απάντηση)

Κι εσείς το έχετε. Κι εγώ το έχω.

Τι είναι;// Τι μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε
για να μετρήσουμε παλμούς; Τι έχετε κι εσείς;// (χτυπάει ελαφρά το χέρι της στο τραπέζι, κοιτάζει προς μια ομάδα μαθητών που χαμογελούν και μαζεύονται)

Μπορείτε να το αισθανθείτε εδώ. (βάζει τα δάχτυλό της στον καρπό της)

Μαθητές: Σφυγμό. (σχεδόν με μια φωνή)

Δασκάλα: Σφυγμό. Δείτε αν μπορείτε όλοι
να τον βρείτε. (όλοι μιμούνται τη δασκάλα βρίσκοντας το σφυγμό τους)